

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 61.317/1
van 4 mei 2017

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2008 tot vaststelling van de programmatie van de door het Departement Werk en Sociale Economie erkende beschutte werkplaatsen’

Op 4 april 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2008 tot vaststelling van de programmatie van de door het Departement Werk en Sociale Economie erkende beschutte werkplaatsen’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 27 april 2017. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Raf AERTGEERTS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 4 mei 2017.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt ertoe artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2008 ‘tot vaststelling van de programmatie van de door het Departement Werk en Sociale Economie erkende beschutte werkplaatsen’ te wijzigen. De wijziging beoogt het aantal voltijds equivalente subsidieerbare arbeidsplaatsen voor werknemers met een handicap in beschutte werkplaatsen binnen de perken van de budgettaire middelen voor de volgende jaren vast te stellen. De geplande wijzigingen hebben betrekking op aantallen die verhoogd worden met ingang van 1 januari 2017, 1 januari 2018, 1 januari 2019 en 1 januari 2020 (artikel 1 van het ontwerp). Artikel 2 van het ontwerp bepaalt dat het besluit uitwerking heeft op 1 januari 2017.

2.1. In het eerste lid van de aanhef van het ontwerp wordt als rechtsgrond verwezen naar artikel 79, § 3, derde lid, en § 4, van het decreet van 23 december 2005 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006’, gewijzigd bij het decreet van 21 november 2008.

Deze bepalingen kunnen in beginsel inderdaad rechtsgrond vormen voor het ontwerp.

2.2. Daarbij moet evenwel het volgende voorbehoud worden geformuleerd.

Artikel 79 van het decreet van 23 december 2005 werd opgeheven bij artikel 58 van het decreet van 12 juli 2013 ‘betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling’. Dit artikel 58 van het decreet van 12 juli 2013 treedt, krachtens artikel 60 van het decreet van 12 juli 2013, in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum. Bij artikel 114, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 ‘tot uitvoering van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling’ is deze inwerkingtreding bepaald op 1 april 2015. Vanaf die datum is bijgevolg het genoemde artikel 79 opgeheven.

Bij arrest van de Raad van State nr. 233.620 van 26 januari 2016, Vzw Wase Werkplaats e.a., is evenwel de schorsing van de tenuitvoerlegging van het genoemd besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 bevolen. Door het schorsingsarrest nr. 233.620 van 26 januari 2016 herleeft de oude regelgeving van beschutte en sociale werkplaatsen. Het arrest verduidelijkt dit als volgt:

“Een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten heeft tot gevolg dat deze besluiten voor de toekomst voorlopig geen rechtseffect meer hebben waardoor, te dezen, op het vlak van de regelgeving en de toepassing ervan, wordt teruggekeerd naar de vroegere regeling of het “oude” regime. In geval van schorsing herleeft immers de voorheen bestaande regeling die ruime tijd is toegepast omdat ook de opheffingsbepalingen voorzien in het Maatwerkbesluit ingevolge de niet-splitsbaarheid ervan, worden geschorst. (...)”.

Omwille van de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 19 december 2014, is artikel 79 van het decreet van 23 december 2005 bijgevolg tot nader order niet opgeheven, en zou het als rechtsgrond voor het ontwerp kunnen dienen.

De procedure die tot het schorsingsarrest nr. 233.620 aanleiding gaf, heeft tot op heden nog niet geleid tot een eindarrest over het beroep tot nietigverklaring. De zaken van de afdeling Bestuursrechtspraak A. 215.847/XIV-36.425 en A. 215.849/XIV-36.423, waarover in het schorsingsarrest 233.620 van 26 januari 2016 uitspraak werd gedaan, werden voor behandeling vastgesteld op de zitting van 26 april 2017. Bij brief van 17 februari 2017 hebben de verzoekende partijen in deze zaken afstand van geding gedaan.

Indien de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 alsnog zou vernietigen, wordt het besluit geacht nooit uitwerking te hebben gehad.

Indien het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 niet wordt vernietigd, worden de gevolgen van de schorsing opgeheven.

In dat geval zullen de wijzigings- of inwerkingtredebepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 hun volle uitwerking hebben gehad. Bijgevolg zal, indien het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 niet wordt vernietigd, de opheffing ervan de wijzigingen die door dat besluit werden aangebracht niet ongedaan maken. De opheffing van een wijzigingsbepaling die uitwerking heeft gehad brengt de aldus gewijzigde bepaling zoals die vóór de wijziging bestond immers niet opnieuw tot leven. Hetzelfde beginsel geldt ten aanzien van de bepaling in het besluit van 19 december 2014 die de inwerkingtreding van het decreet van 12 juli 2013 regelt. De latere opheffing van deze bepaling verhindert niet dat het decreet van 12 juli 2013 in werking zal zijn getreden, meer bepaald op 1 april 2015.

De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft aan deze beginselen herinnerd in advies 60.756/1 van 7 februari 2017 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2017 ‘tot uitvoering van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling’. De Raad van State wees er in dat advies op dat om te vermijden dat de wijzigingen die door het besluit van 19 december 2014 zijn aangebracht in andere besluiten zouden herleven in het geval geen nietigverklaring wordt uitgesproken, het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 niet moet worden opgeheven, maar moet worden ingetrokken, zodat dit besluit wordt geacht nooit te hebben bestaan en nooit uitwerking te hebben gehad.

De Vlaamse Regering heeft geen gevolg gegeven aan dit advies, en heeft in het besluit van 17 februari 2017 het besluit van 19 december 2014 opgeheven met ingang van 1 april 2017.¹

Dit betekent dat enkel indien het besluit van 19 december 2014 daadwerkelijk nietig verklaard wordt door de afdeling Bestuursrechtspraak, artikel 79 van het decreet van 23 december 2005 niet is opgeheven op 1 april 2015.

In alle andere gevallen zal na de beëindiging van de door de afdeling Bestuursrechtspraak bevolen schorsing, de opheffing van artikel 79 van het decreet, gelet op de inwerkingtreding van het decreet van 12 juli 2013 krachtens het besluit van 19 december 2014,

---

¹ Artikel 106, eerste lid, 3°, en artikel 110, tweede lid, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2017.

een feit zijn. De bepaling in artikel 110 van het besluit van 17 februari 2017 die het decreet van 12 juli 2013 in werking wil laten treden op 1 januari 2019, brengt hierin, zoals uiteengezet, geen verandering. In deze gevallen is er bijgevolg geen rechtsgrond voorhanden voor het ontwerp.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

3. Het vierde lid van de aanhef dient te worden geredigeerd als volgt:

“Gelet op advies 61.317/1 van de Raad van State, gegeven op 4 mei 2017, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;”.

De considerans waarin wordt verwezen naar het dringend karakter van het ontwerp dient te worden weggelaten. Deze considerans heeft immers enkel betrekking op de motivering van het spoedeisend karakter van de adviesaanvraag dat in advies 61.246/1 van de Raad van State, afdeling Wetgeving, van 3 april 2017 niet werd aanvaard.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME